

Elof Westergaards prædiken 3. søndag i advent

Taler

Elof Westergaard
Biskop

Dato

14. december 2025

Sted

Ribe Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 1, vers 67-80

- 1 "Lovet være Herren", sådan begynder Zakarias' sang. Det er denne adventssøndags bibelske læsning, hentet fra Lukasevangeliet.

Det er en vidunderlig sang med stor dybe og stærke poetiske billeder.

5

Det er en sang, som er fyldt af Zakarias tak for fødslen af hans søn Johannes, kendt som Johannes Døberen, og det er en sang, som understreger hans søns opgave i livet: Johannes Døberen skal gå foran det lys, som skinner på himlen og fødes i stalden julenat.

10

Zakarias sang er en sang, hvor glæden og velsignelsen af det, vi venter på, julens komme, på fineste måde bliver udtrykt som i ordene om, at der skal komme en solopgang fra det høje.

- 15 "Og du mit barn," synger Zakarias og fortsætter "skal kaldes den Højestes profet, for du skal gå foran Herren og bane hans veje og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse, takket være vor Guds inderlige barmhjertighed, hvormed solopgangen fra det høje vil besøge os for at lyse for dem, der sidder i dødens skygge, og lede vore fødder ind på fredens vej"

20

- 25 Zakarias sang er så samtidig at betragte som et brud med den tavshed, som har ramt ham. Det er en sang, som lyder ovenpå en tid, hvor han, Zakarias, har været slået med stumhed.

Netop set i den sammenhæng af tavshed og stumhed er Zakarias' sang ekstra

30 befriende og håbefuldt. Har hans mund været snøret sammen og har han været
ude af stand til at artikulere sig, så kan han nu både udtale ordene og synge.
Sangen er befrielse.

35 Når tavsheden sætter sig i et menneske, bliver man let så pokkers ensom og føler
sig isoleret. At træde ind i et rum, ind i en sammenhæng, hvor det er svært at
være, gør i alt fald mig oftest tavs. Når det sociale kit er væk, og usikkerheden
råder, hvad skal jeg da sige. Min krop lukker sig om mig og jeg ved ikke, hvad jeg
skal sige til dig. Tavsheden larmer og buldrer inden i en. Måske registrerer
omgivelserne det, måske ikke; men det fylder i alt fald i en selv.

40 Det er således så håbefuldt at høre Zakarias sang i dag. Tavsheden behøver ikke
at æde dig op. Og der er også så meget glæde i, at sangen melder sig i Zakarias
mund, ikke fordi han nu har lært noget nyt, arbejdet mere med sig selv, men
fordi noget nyt sker og kommer til ham på underfuld vis og løsner hans
tungebånd.

45 Fødselsens under og det kristne mysterium, at Gud lod sin søn føde på jord, åbner
for den jordiske stemme.

50 Gud rør min læber og åbn min mund. Hjælp mig med at synge som Zakarias
sang: "Lovet være Herren".

Amen

55 **Kilde**
Manuskript taget fra ribestift.dk med tilladelse fra udgiver

Kildetype
Dokumentation på online medie

60 **Tags**
3. søndag i advent, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/elif-westergaards-praediken-3-sondag-i-advent-2025>

65